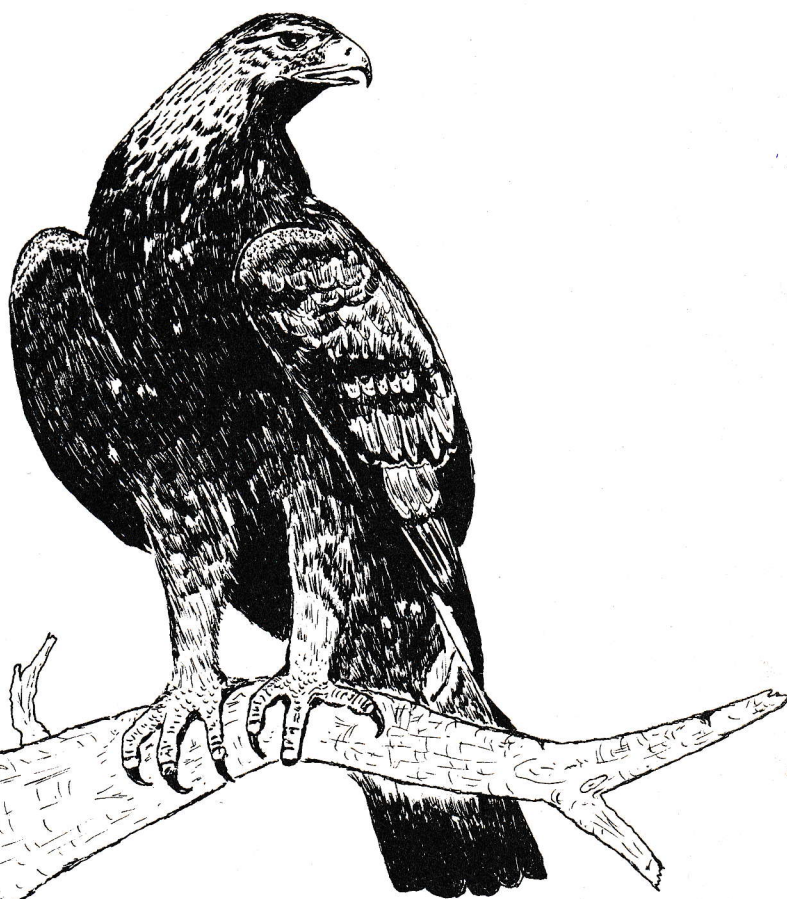

Les Rapinyaires i l'Escalada

Grup Ecologista del Vendrell

Darrerament, amb l'expansió de l'escalada i la creació d'un gran nombre d'escoles, els escaladors han ampliat les seves activitats a bona part de les roques de les nostres comarques, últims racons on nidifiquen tot un seguit de rapinyaires.

La capacitat d'aquest tipus de penyes (en general de mida petita o mitjana) obliga a fugir a aquests ocells a la més lleugera intervenció de l'home. El perill més gran que els escaladors provoquen és la freqüentació i l'estada a les roques, durant l'època de reproducció: perquè és en aquest període quan els rapinyaires són més vulnerables. El senzill abandonament del niu pels adults, arriba a ocasionar el refredament dels ous i la conseqüent mort dels embrions.

Hem observat que entre els escaladors existeix la idea de que a les petites penyes no hi ha rapinyaires, ignorant, evidentment, el mal que fan. En canvi a les grans parets creuen que la seva activitat no perjudica a aquests ocells, que nidifiquen als darrers grans espadats de la nostra geografia.

Cal pensar que el paper dels rapinyaires a la Natura és fonamental. De la seva acció depèn el manteniment de l'equilibri ecològic, trencat per la devallada de la població de depredadors, entre els quals, els rapinyaires ocupen un lloc capdal.

A continuació us presentem els més afectats per l'escalada, aquells que escullen per a nidificar les roques de les nostres comarques: el PENEDÈS, el CAMP de TARRAGONA, el PRIORAT i l'ANOIA.

L'ÀLIGA CUABARRADA:

És l'àliga més característica dels ambients mediterranis. Tot i assolir més d'un metre i mig d'ala a ala, és un ocell molt àgil, capacitat per a capturar tot un ventall de preses que ofereix el seu biotop: tudons, conills, llargandaixos, etc.

És el rapinyaire més afectat per l'escalada perquè construeix els nius (grans masses de branques) a forats o relleixos de les nostres petites i limitades parets.

L'ÀLIGA DAURADA:

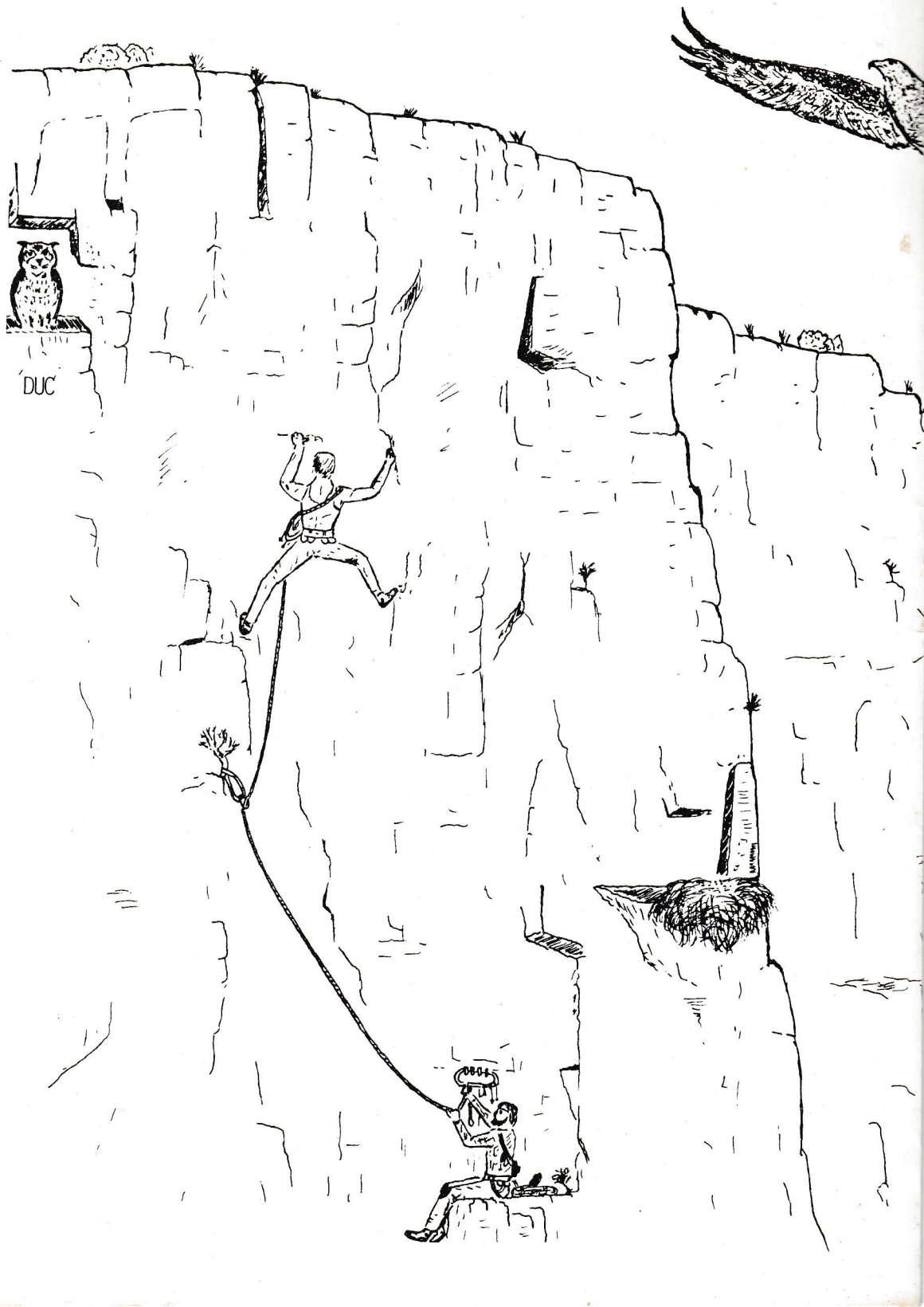
És el més gran rapinyaire de les nostres cingleres. La seva mida (més de dos metres de envergadura) junt amb la força de les urpes, li proporcionen una gran potència que utilitza per capturar tot tipus de preses.

Els seus nius són grans munts de branques situats a replans d'altres cingleres.

És un ocell fàcil de veure perquè sol recórrer el seu territori planejant i voltant de forma ben conspicua.

Aquesta activitat sembla donar-li un esperit de llibertat i independència que mai hauria de desaparèixer dels nostres cels, tot i que és el rapinyaire més escàs de la serra pre-litoral.

LES RAPINYAIRES NIDIFICANTS A LES NOSTRES PENYES

Aguila Daurada

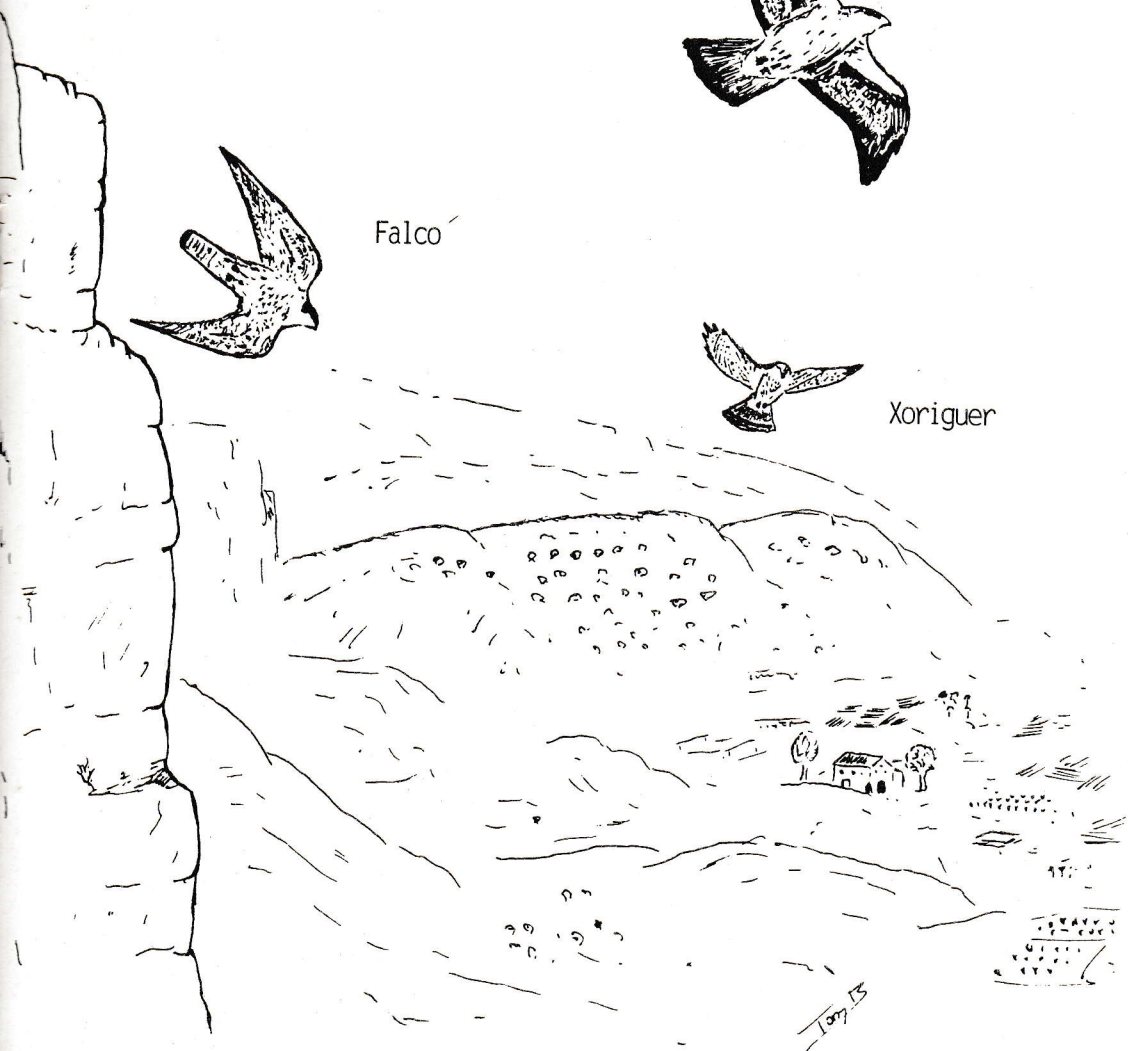
Aguila Cuabarrada

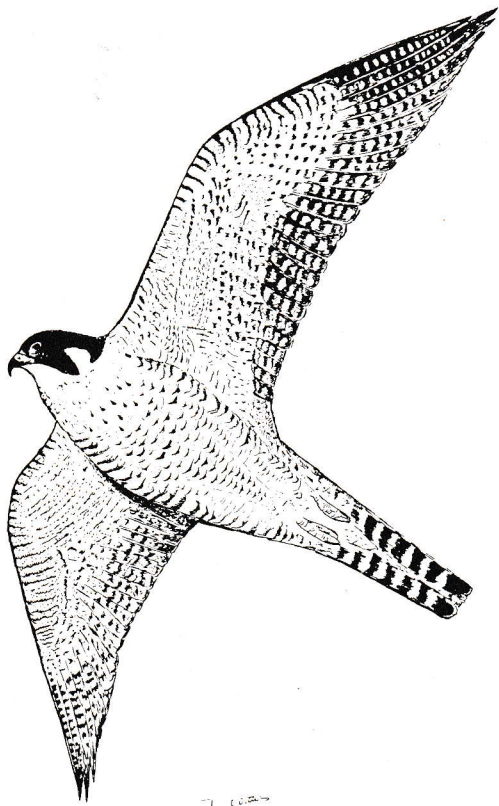

Falco

Xoriguer

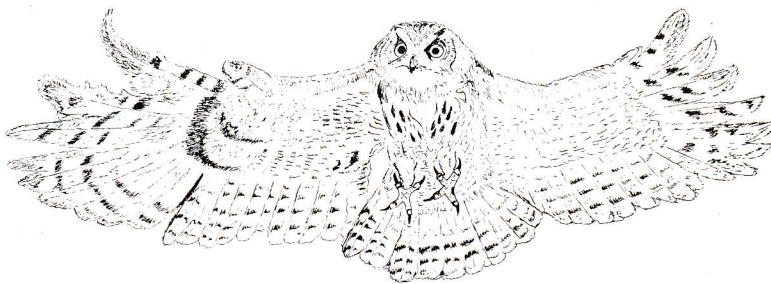

EL FALCÓ:

És un magnífic ocell, caracteritzat pels vols en picat i el ràpid bàtec d'ales, que fa servir per a capturar ocells, base de la seva alimentació.

Pon els ous directament sobre repeses o forats nus, des dels penyassegats costaners fins als del Pirineu.

Per donar testimoni de la seva presència el falcó acostuma a xisclar i a volar entorn de l'escalador quan s'acosta al niu, esdeveniment cada cop més estrany per la regressió que sofreix aquest ocell a causa de la caça, l'expoliació dels seus nius i de l'escalada.

EL DUC:

La seva enorme mida i el costum de tugar al darrer instant davant l'home, fa d'aquesta experiència un record inoblidable.

Aquest gran ocell, de més de quatre quilos de pes, és l'antagonista nocturn de l'àguila cuabarrada. Pon els ous directament als replans o forats de les roques, darrera els matolls.

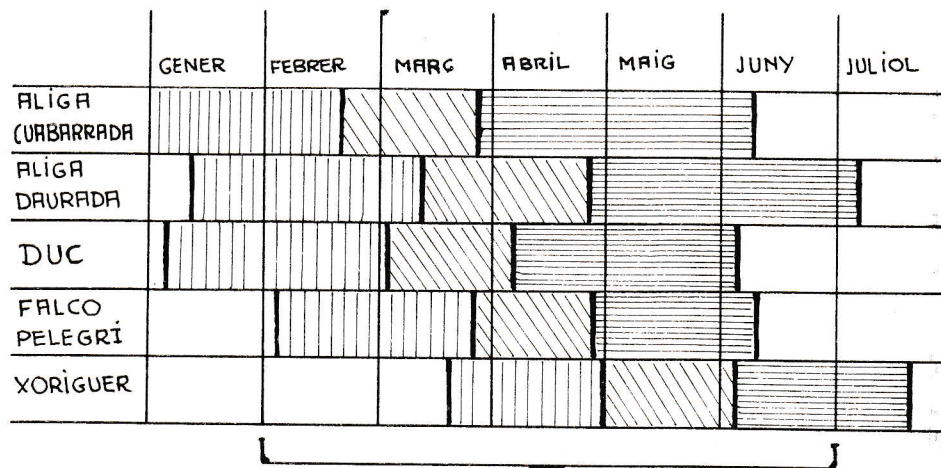
La característica més anomenada del duc és un udol profund que s'escolta durant les nits clares i fredes de l'hivern, durant l'època de zel.

COM DETERMINAR LA PRESENCIA DE RAPINYAIRES:

- Observant senyals característics: excrements solidificats a les roques (grans taques blanques vora represes o esperons) i acumulacions de branques, de vegades molt grans.
- Els adults, en veure gent al seu territori, el defensen passant a prop dels escaladors, cridant, per a foragitar-los i volen sobre del cingle sense marxar.

QUADRE CRONOLÒGIC DE REPRODUCCIÓ:

PERÍODE DE SEGURETAT - REPRODUCCIÓ.

ZEL

CONSTRUCCIÓ NIU

OUS

POLL

AL NIU

CONSELLS PER A RESPECTAR ELS RAPINYAIRES:

- Eviteu l'escalada a roques petites o mitjanes durant l'època de reproducció (veure quadre), sobretot si hi ha possibilitats que hi nidifiquin rapinyaires.
- Quan visiteu grans cingleres, on la vostra estada no condiciona dràsticament la vida dels rapinyaires, procureu no utilitzar vies que passin a prop de nius, ni feu gaire soroll.
- No difongueu l'existència d'un rapinyaire, excepte si és per evitar-hi l'escalada.
- Abans d'obrir una nova via d'escalada, assabenteu-vos que no hi hagi cap niu de rapinyaires a la penya.

Imprimeix: Inglès Impressor
Dipòsit Legal: 267-86
Edita: Grup Ecologista del Vendrell
Amb la col·laboració de l'Ajuntament del Vendrell
Textos i Diseny Gràfic: Josep Escoda, Toni Borau i Antoni Beneyto

SI TROBEU RAPINYAIRES FERITS O INCAPACITATS PER VOLAR, HEU DE POSAR-VOS EN CONTACTE AMB NOSALTRES, PER A CURAR-LOS I POSSIBILITAR LA SEVA RECUPERACIÓ. TAMBÉ HAURIEU D'AVISAR-NOS SI VEIEU QUALSEVOL ACTE D'AGRESSIÓ, EN VERS AQUESTS OCELLS.

GRUP ECOLOGISTA DEL VENDRELL

Local de la Joventut
Vial de França, s/n.
EL VENDRELL (Baix Penedès)

66 11 82
Telèfons 66 37 04
66 12 27